

ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಲಾಭಕ್ಕಿಂತ ಹಾನಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಸುಖಲೋಲುಪತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ ಕೈಳಿಸಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ವಿಯೆಟ್ನಾಂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ೪೫ ಸಾವಿರ ಸೈನಿಕರು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯ ಸೇವಿಸಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಯುವಕರು ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾದಕದ್ರವ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರದ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹದಿಮೂರು ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಳ್ಳವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವರುಷದ ವ್ಯಾಪಾರ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಮೀರಿದೆಯಂತೆ.

ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೈತಿಕತೆಯ ಅಧಃಪತನವಾಗಿದೆ. 'ಕಳೆದ ಇನ್ನೂರು ವರುಷಗಳಿಂದ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಳೆದ ಹಲವು ದಶಕಗಳಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಎಲ್ಲ ವಿಭಾಗಗಳೂ ಅತಿಲೈಂಗಿಕತೆಯ ದಾಳಿಗೊಳಗಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆ ಎಷ್ಟು ಲೈಂಗಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಅದು ಇಂದು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಸೊರೊಕಿನ್. ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿ, ಚಿತ್ರ, ಸಂಗೀತ, ಚಲನಚಿತ್ರ, ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಪತ್ರಿಕೆ, ಮ್ಯಾಗಜಿನ್, ಜಾಹೀರಾತು- ಈ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕತೆಯ ಹಾವಳಿ ಹೇಗೆ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ ಸಮೇತವಾಗಿ ಅವರು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಭೋಗ, ಸ್ವಾರ್ಥಗಳೇ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ ವಾದರೆ ಘರ್ಷಣೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದೆಂತು? ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೊಲೆಹಾಲು ಕುಡಿಸುವುದು ತನ್ನ ಶರೀರ ಸೌಷ್ಟವಕ್ಕೆ ಕುಂದು ಎಂಬ ತಾಯಿ ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಡುವುದು ತನ್ನ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ತೊಡಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬೇಕು. ಭಾರತೀಯರ ನೈತಿಕತೆಯ ಕಂಪು ವಿದೇಶದಲ್ಲೇ ಹರಡುತ್ತದೆ. ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಭಾರತವನ್ನು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಹೊಗಳಿದ್ದರು. ಚೀನಾದೇಶದ ಪ್ರವಾಸಿ ಹ್ಯುಮನ್‌ತ್ಯಾಂಗ್ ಸಾವಿರದ ಐದುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿದ್ದ. ಗ್ರೀಕರ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ಮೆಗಾಸ್ತನೀಸ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೀಗ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿ ಪಟ್ಟಿದ್ದ. ಭೂಸಂಚಾರಿ ಮಾರ್ಕೊಪೋಲೋ ಹೇಳಿದ್ದ, 'ಭೂಲೋಕದಲ್ಲೇ ಭಾರತೀಯರು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ವರು, ಸತ್ಯವಂತರಾದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು; ಅವರು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.' ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಇದ್ರಿಸಿ, 'ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರು ನಂಬಿಕೆ, ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದಿದ್ದ. ಮುಸ್ಲೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು ಬರೆದರು, 'ಹಿಂದುಗಳು ಮೊದಲು ಸೂಚನೆ ನೀಡದೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ವೀರರಾದ ಇವರು ಶತ್ರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ

ದ್ವೇಷ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರಲ್ಲ.' ಎಂದು.

ಜಗತ್ತಿನ ಅಸಂಖ್ಯ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಶೋಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾದ ಧ್ರುವನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸ ಬರೆದ ಎಚ್.ಜಿ.ವೆಲ್ಸ್ ಹೇಳಿದ್ದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಹರ್ಷವರ್ಧನ ಪ್ರತಿ ಐದುವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ತಾನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಮತ್ತು ಬಡವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದ ನಂತೆ.

ದಿವ್ಯಪ್ರೀತಿಯ ಮೂಲಸ್ರೋತ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿದೆ. 'ಮುಖಂಡ ನಾಗುವವನಿಗೆ ಮೊದಲು ಹೃದಯಸಂಪನ್ನತೆ ಇರಬೇಕು' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ವಿವೇಕಾನಂದರು.

ದ್ವೇಷ ಎಂಬುದು ಮಹಾದೋಷ. ದ್ವಿವಿಷ ಎಂದರೆ ವಿಷದ ಎರಡು ಪಾಲು- ಅದುವೆ ದ್ವೇಷ. ಯಾರು ದ್ವೇಷ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ತಾವೂ ಉರಿಯುತ್ತಾರೆ, ಇತರರನ್ನೂ ಉರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದ್ವೇಷದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ನಡೆದಾಡುವ ವಿಷದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. "ದ್ವೇಷಕ್ಕಿಂತ ಭಯಾನಕವಾದ ಹತ್ಯೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ದ್ವೇಷವೇ ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರ ಜ್ವರ. ದ್ವೇಷದಿಂದ ದ್ವೇಷ ಎಂದಿಗೂ ಅಳಿಯದು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿರಿ" ಎಂದು ಬುದ್ಧ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ನಿಂದೆಯ ನುಡಿಗೆ ಕಿವುಡರಾಗಿರಬೇಕು. 'ತಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಹೆಚ್ಚು ಯಶಸ್ವಿಯಾದವರನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದಾಗ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನಾಗರಿಕ ಆನಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದ ಬುದ್ಧ.

ಪ್ರೀತಿಯೇ ಪರಮೌಷಧಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ನಿಸರ್ಗದಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಅರಳಿದ ಕುಸುಮಗಳ ಮೇಲೇರುವ ಭ್ರಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪಗಳು ದ್ವೇಷ ಮಾಡುತ್ತವೆಯೇ? ತುಂಬಿದ ಕೆಚ್ಚಲಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಹಾಲು ಹಿಂಡುವ ಗೊಲ್ಲನ ಕೈ ಕಡಿಯಲು ಕಾಮಧೇನು ಹೊರಡುವುದೇ? ಮೀನುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವು ಎಂದು ಕೋಪಗೊಂಡು ಸಾಗರ ಬತ್ತುವುದೇ? ಅಸೂಯೆ, ಅತ್ಯಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವುದೇ ಪ್ರೀತಿ. 'ಸರ್ವೇ ಜನಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು'- ಇದುವೇ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಂತ್ರ.

ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಇಂದು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಿಮಗಲ್ಲ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಾಸಾಹಸ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ಹುಡುಗಾಟಕಿಯ ಸ್ವಭಾವ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಇಡುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ. ಧೀರರಾಗಿ, ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರಾಗಿ, ಉಳಿದುದೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು.

-ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

(ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನುವಾದ)

ಲೇಖಕರು: ವಿಜಯನಾಥ ಭಟ್ಟ 'ಕೌಂಡಿನ್ಯ'

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ಯೂಥ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್, ವಿವೇಕಾನಂದ
ಭಾರತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು - ೧೬

**ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು ಬರೆದ 'ಪ್ರೀತಿಯ ಹರಕೆ'ಯನ್ನಿಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹರಕೆಯೊಂದಿಗೆ, ಕೃತಿಯ ಸುಂದರ ಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಅದು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.**

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ
ಅನುವಾದಗೊಂಡಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಬೆಳಕು
ಕಂಡವು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ.
ಈಗ ವಿಜಯನಾಥ ಭಟ್ಟರ (ಕೌಂಡಿನ್ಯ)
ಸರದಿ.

ಕೆಲವರು ಚುಟುಕಾಗಿ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆ
ದರು; ಗೀತೆಯ ಗೇಯರೂಪವನ್ನು ಉಳಿಸು
ವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಕೆಲವರು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ
ಬರೆದರು; ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಂಡ ಆಳ-
ಹರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಎಷ್ಟು ಬರೆದರೂ ಗೀತೆ ಹಳಸಿದ್ದಿಲ್ಲ;
ಹಳತಾದದ್ದಿಲ್ಲ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಬಗೆಗೆ
ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಯಿತು
ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಎಂದೂ ಬರುವ
ದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಭಗವದ್ಗೀತೆ :
'ಭಗವಾನುವಾಚಿ' ; ಭಗವಂತ ನುಡಿದಿದ್ದು!

ಗೀತೆಯ ೭೦೦ (ಕೆಲವು ಪಾಠದಲ್ಲಿ ೭೦೧) ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
೫೭೪ ಪದ್ಯಗಳು ಭಗವಂತನ ನಲ್ವಡಿ. ೮೪ (ಕೆಲವು
ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ೮೫) ಅರ್ಜುನನದು. ೪೧ ಸಂಜಯನದು.
ಮೊದಲಿನದೊಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನದು.

ಹೌದು. ಕುರುಡನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದಲೇ ಗೀತೆ ತೊಡಗಬೇಕು.
ಅರ್ಜುನನಿಗೂ ಒಳಗಿಂದ ಮೋಹದ ಕುರುಡೇ. ಕುರುಡು
ಕತ್ತಲಿನಿಂದ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ ಪಯಣವೇ ಗೀತೆ: 'ತಮಸೋ ಮಾ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಮಯ.'

ಇದು ಕಣ್ಣಿದ್ದೂ ಕಾಣದವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕಣ್ಣಿರದೆಯೂ
ಕಾಣಬಲ್ಲವನ ಉತ್ತರ: 'ಪಶ್ಯತ್ಯಚಕ್ಷುಃ.' ಕತ್ತಲ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಡೆದು
ಬೆಳಕು ಚಿಮ್ಮುವ ವಿಸ್ಮಯ!

ಗೀತೆ ಅನಂತಮುಖಿ. ನಾವು ಯಾವ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ
ನೋಡಿದರೂ ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದೊಂದು
ಅಗಾಧವಾದ ಕಡಲು. ಎಷ್ಟು ನೀರು ಮೊಗೆದುಮೊಗೆದು
ತೆಗೆದರೂ ತಳ ಕಾಣಿಸದು; ಆಚೆಯ ದಡ ಕಾಣಿಸದು.

ನಾನು ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳಿಂದ ಗೀತೆಯನ್ನು
ಓದುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾರಿಯೂ ಹೊಸ
ಅರ್ಥದ ಆಯಾಮವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ.
ಕಂಡು ದಿಗಿಲುಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ! ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ
ಭಾರತದ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವ : 'ಮಹಾಭಾರತ
ಪಾರಿಜಾತ ಮಧುಭೂತ'.

ಈ ಮಧುವನ್ನು ಹೀರಿದ ಭೃಂಗಗಳು
ಸಾವಿರಸಾವಿರ. ಹೀಗೆ ಸಾಕೆನಿಸಿದವರಿಲ್ಲ,
ಹೀರಿ ಮುಗಿಸಿದವರಿಲ್ಲ; ಇದೊಂದು ಅಕ್ಷಯ
ಮಧುಪಾತ್ರ.

ಈಗಾಗಲೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯು
ಪದ್ಯಾನುವಾದಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಂದಿವೆ.
ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೊಂದನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ
ಗೆಳೆಯ ವಿಜಯನಾಥ ಭಟ್ಟರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ಅನುವಾದವೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಅನುಭವವೇ.

ವಿಜಯನಾಥ ಭಟ್ಟರದು ಕೂಡ. ಎಲ್ಲವೂ ಗೀತೆಯನ್ನು
ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ; ಯಾವುದೂ ಗೀತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ.
ಗೀತೆಯ ಪಂಚಾಂಗವೆ ಒಂದು ಪವಾಡ. ಎಷ್ಟು ಹೊಸ ಮನೆ
ಕಟ್ಟಿದರೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಪಂಚಾಂಗ ಖಾಲಿಯಿರುತ್ತದೆ!

ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತಿದೆ: 'ದಶಾರ್ಥಾಃ ಸರ್ವ
ಭಾರತೇ' ; ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಅರ್ಥಗಳು. ಅದರಿಂದ
ಗೀತೆಗೆ ಕೂಡ. ಹತ್ತು ಎಂದರೆ ಹತ್ತೇ ಅಲ್ಲ, ಹತ್ತಾರು
ಅರ್ಥಗಳು. ಹತ್ತಾರು ಮಂದಿ ಹತ್ತಾರು ಬಗೆಯಿಂದ
ಬರೆದರೂ ಮುಗಿಯದಷ್ಟು ಅರ್ಥಗಳು. ಇದರ ಜತೆಗೆ
ಅವರವರ ತಲೆಗೆ ತೋಚಿದ ಪ್ರಜ್ಞಾವಾದದ ಅರ್ಥಗಳು;
ಅಪಾರ್ಥಗಳು; ಅನರ್ಥಗಳು. ಗೀತೆಯ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ
ಮಿಂದು ತಾವು ಮಡಿಯಾದವರುಂಟು; ಗೀತೆಯನ್ನು ರಾಡಿ
ಮಾಡಿದವರೂ ಉಂಟು.

ಅಲ್ಲವೇ ಮತ್ತೆ? ಒಂದೋ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ನಮ್ಮೊಳಗೆ
ಹೋಗಬೇಕು. ಅಥವಾ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಗೀತೆಯೊಳಗೆ
ತೂರಬೇಕು.

